

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpođń ty.

Z njebies mana,
Njeh ói khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ćel!

F.

Sserbske njedželske łopjeno.

Wudawa šo kóždy šobotu w Šmolerjez knihiczišćerńi w Budyšinje a je tam ša šchtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

1. njedžela adventa.

Łuf. 1, 67—79.

Zachariaš we šwojim khwalobnym khěrlušchu na czaš žedziweho moczakowanja israelskeho luda wróćo hlada, kotryž nětko — ša to rukuje jemu Janowy narod — ke kónzej dže. Wón spomina na hłošy wótzow a profetow stareho šluba, kotřiž na lěpschi pschichod pokasowachu, a postrowja to škhadženje š wyšokosće, kiž nětko tym šwěći, kiž pó czmje a w šćěnu šmierće šedža. Tuto šlónzo je našch Knješ Jesuš Khrystuš. W jeho šwětle tež my šhodžimy. Jeho žohnowanje šo w nowym zyrkwiny m lěće, kotrež dženska nastupjamy, nam š nowa posticža. Kaš tehodla tuto nowe zyrkwine lěto nastupjamy? My khwalimy: Bóh je domapytał a wumohł šwój lud; my šlubjamy: šlužmy jemu we šwjatosći a prawdosći.

1. Štawišny stareho šakonja Božu šwěrnosć napšće-
cziwo jeho ludu wobšwědžuja. Wo njej šwědča te
šlubjenja, kotrež je Bóh tym wótzam dał, kaž ta pschi-
šaha, kotruž je Abrahamej pschišahał. Šchož pak Bóh
šlubja, wón tež wěšće džerži. Pschězo šako je wón šwój
lud domapytał a wumohł, w czašach Móššafa, hđžež pod
šuwomym wotrocžkowštwom Egipcžanom šdychowasche,
w czašach Davita a Ahaba, pod móžnymi wěšćenjami
profety Jesaiaka a w cžěšnosći babilonskeho jastwa.
Knješ je tón lud w hanibnej njěšwěrije do hrěcha a
wotpada wjasnył a pschi babilonskich rěčach šedžo wo

šwoju šhubjenu domišnu plakač dyrbjal, pschězo šako je
jón tón šmilny Bóh domapytał a wumohł. Kaž hušto
bu tón šlub wot teho luda šanjehany a šlamany, Bóh
jón pschězo šako postaji a wobkrući. Šdnyž pak Zachariaš
khwali, šo je nam Bóh roh teho šboža, t. r. wulke, mózne
šbože, postajil w domje šwojeho šlužobnika Davita, dha
je šo to krašnje dopjelńito w Khrystuš, Davitowemu
šynu, prucež š Šajoweho šchtoma. W nim je Bóh šwój
lud we šwojej žylej lubosći domapytał a š nim šlub
šćinił, kiž dyrbi wěćuje wostacž.

Tutemu šlubej tež my pschišlušchamy. Psches šwja-
tu ššćenizu buchmy štawy tuteho šluba. Wěštno, hđžež
Bože šlubjenja šo pschězo šako dopjelńuja, je ta šwjata
ššćesćijanška zyrkej, to Šrael noweho šluba, ta šhro-
madžišna wěryžnych. Šdnyž my, kaž Zachariaš w knihach
štawišnow šwojeho luda, w štawišnach šwojeje zyrkwje
cžitamy, njedyrbimy tež š džakom wušnawacž: Šhwaleny
budž tón Knješ, pschetož wón je domapytał a wumohł
šwój lud?

Něchtóžkuli wšchał mēni, šo je tola w našch dnjach
mało pschicžiny, temu Bohu našcheho šboža wššćacž. Czaš
je šly; cžorne mróćele na njeju našcheho luda šteja;
škažaze mozy šwoju hłowu posběhuja; daloše wosšchy wo
Bošy ničšo wjažy wjedžecž nochzedža; žalošne njěškutki a
njepocžinki pschězo njehańbicžiwischo wuššupuja. A tola
Boža šwěrnosć hišće nad nami rukuje; Boži šlub
š nami wobšteji a ma tón šygel: Tón Knješ šnaje šwojich;
na Božu hnadu a šmilnosć šmēmny šo špuschćecž. Šchož

je w Ahrystuſu ſwojej zyrkwi ſlubil, ſo helſke wrota ju njedyrbja pſchemóz, to budže wón tež dđeržecz. S nowym dowěrjenjom na Božu ſwěrnoſcź woſrjedź wicherom czaſa ſtupmy do noweho zyrkwineho lěta!

Alle Zachariaſ ſwój khwalobny khèrluſch ſanjeſe hladajo niž jenož na ſpodźiwne ſtawisny ſwojeho luda, ale tež na žohnowanje ſwojeho doma, na Božu ſwěrnoſcź, kotruž je ſam naſhonił. Pſchi ſwojich wyſokich lětach je wuſklyſchenje ſwojich próſtwow namał; ſchtož ſo cźłowjekam ſdaſche njemožne bycz, je Bóh jemu ſlubil, a nětko ſ radoſcźu pſchi kolebzy ſwojeho ſynka ſteji: jeho je Bóh domapytał. Zuby kſchecźijano, ſchto dha tebi ſtawisny twojeho žiwjenj apowjedaju? Eſy wſchał tež czaſy mět, hdžež ſtarocź a tyſchnocź cze cziſchcźeſche, a ty dyrbjeſche ſe ſylſami ſwój khleb jěcź; ale jako ty w horzej modlitwje ſe ſwojim Bohom ſo bédžo ſo jeho ſlubjenjom dđeržeſche, njeje tež tebi pomoz pſchiſchła, ſo ty rjane pſalmy po ſrudźbje ſaſpěwa? Eſy-li tehodla nětko ſpróžny a wobcžeženy, njeſapomni, ſchto je tón Knjeſ czi hižom dobreho cžinił; budź bjeſ ſtracha, ranje ſeſthadža.

2. „Bóh je pſchiſahał, ſo chze nam dacź, ſo bychmy, wumoženi ſ ruki naſchich njepſchecźelow, jemu ſlužili bjeſ bojocze ſwoje žiwe dny, w ſwjatoſczi a prawdoſczi, kotraž je jemu ſpodobna.“ Kraſne ſu dary naſcheho Boha: wumoženje ſ ruki naſchich njepſchecźeljow, wuſwobodjenje ſ bojocze, ſwjatoſcź a prawdoſcź, khmanoſcź, ſwoje žiwe dny jemu ſlužicź. Eſmy ſwólnimi, ſo ſ tutymy darami pnyſchicź dacź? Zachariaſ myſli pſchede wſchēm na wumoženje ſwojeho luda wot ſwonknych njepſchecźeljow, ſ ruki pohanow, kotraž cžežto na nim ležeſche. Alle kraſniſcha je tola hiſchcze jeho pomoz, kotruž nam we wojowanju pſchecźiwo ſnutſkym njepſchecźelam, hrěchej, cžertej, dari. Ahrystuſ je móž ſleho njepſchecźela pſchewinył, je naſ ſ jeho knjeſtwa pſcheſ wopor ſwojeje krmě wukupil a ſe ſtróželow ſmjereče a ſuda wuſwobodzil. Schto płaczi tebi tutón hnadny dar? Chzeſch tež w nowym zyrkwiny m lěcze ſwojim ſtarym hrěcham ſlužicź a w njepózcziwoſczi, njepſchecźelſtwje, ſwadže, ſawiczi, wopilſtwje, wobžranſtwje a tym podobnych wězach žiwy bycz? Wotucz, kiž ty ſpiſch, a ſtawaj wot morwynch! Móž je ſo minyła, duž wotpoložmy ſkutki cžemnoſcze!

Bóh chze nam dacź, ſo jako jeho wumoženi jemu ſlužimy we ſwjatoſczi a prawdoſczi ſwoje žiwy dny. So to ſmēmny a móžemy, kajka to hnada! Spomni na wbohich pohanow, kiž ſwojim němym pſchiboham ſlužaj! Kał ſteji ſ twojej Božej ſlužbu? Maſch ſwoje wjeſele nad Božim ſłowom a khodžiſch rad do Božeho doma ſ wjeſelym hłoſom a ſ džakowanjom w ſhromadžisnje tych, kotſiž ſwjecza? Wužiwaſch ſ džakowanjom ſwjaty ſakrament pſchi Knjeſowym woltarju, kotryž najhlubiſche žadanje po Boſy, po wodaczu ſpokoja? Tež pſcheſ naſch ſerbſti lud dže ſkóržba, ſo narod wotroſtuje, kiž ma waſchnje, kſchecźijaniſke ſhromadženje wopuſchczech a Božeho blida ſo ſdalowacz. Wažmy ſebi tola tu cžeſcź ſwojich wótzow, kotſiž ſu ſebi ſwój Boži dom ſtajnje wyſoko wažili. Alle ſwonkownje zyrkwiniſke waſchnja ſobu cžinicź hiſchcze njeje doſcź: w ſwjatoſczi a prawdoſczi mamy Bohu ſlužicź, wutrobu a žiwjenje jemu ſwjeczicź.

So by Ahrystuſ tał ſ knjeſom był we wutrobje a žiwjenju cźłowjekow, k temu ma Jan jemu pucze pſchi-hotowacz. To je wón cžinił pſcheſ to dwoje předomanje: cžinicze pokutu, njebjelke kraleſtvo je ſo pſchibližalo. Tutu

Janowu ſlužbu chzedža w nowym zyrkwiny m lěcze předarjo ewangelija tež nad tobu doſonjecź. Bóh daj, ſo bychy twojej noſy dowjedli na ſchcžežtu mēra.

Hamjeñ.

M. w Hr.

Adventski khèrluſch.

(L. Rnał.)

Gróſ: Nēt ſawěcze je na czaſu —.

Nēt hłowu ſbėhncze k njebjekam,
Knjeſ bližuje ſo k ſwojim;
Duž wobarajcze bolocžam
A wſchitkim ſylſam ſwojim;
Nēt wutrobny tež wotankncze
Eſo pnyſchcze a tež hotujcze
A powitajcze jeho.

Wſcho ſwětne waſchnje wopuſchczech,
Wſchu hordocź ſ naduwanjom;
Eſej luboh' Knjeſa pſcheproſchczech
S wutrobnym požadanjom.

Wſched njeho ſtupcze ponižnje,
Kaž džēczi ſo jom' poddajcze,
Waſ lubowal je přjedy.

Wón pſchiñdže khudy, hubjeny,
Kiž je nam wſchitko dobył;
Nam njeke Bože wobradny,
Se w twjerdnym žłobje pobyl.

Eſo naſche cželo woblecze,
Kiž je nam kubko najwnyſchſche,
So by naſ wſchitkich wumohl.

Knjeſ waſchnja wotrocžkowneho
Eſam pſchiñdže k hrěſchnym ludžom;
Wſchēm ſjewi ſwjate woło Boh'
Mēr, žohnowanje wſchudžom.

Wón njeñdže ſ nami do ſuda,
Nam wótznu kraſnoſcź potaſa
A ſwoju wěrnoſcź, lubocź.

Boh' hwěſda cžemnoſcź roſjaſnja,
Eſo kóždom' ſjewi ſ hnady;
Tež na wſchěch ſwěru kėdžbu ma
A ſwjek'li, pomha rady.

Ea ſabudženej womzu dže,
Eſo poda ſam tež do ſmjereče
A njeke naſche hrěchi.

Ach, wobžaruje wutrobnje,
So je wam pobrachowal;
Som' pónajcze a wuſkoržcze:
Eſwět je naſ ſawjedowal.

Bóh je wſchał polny ſmiljenja,
A komuž ſbože wobradža,
Tón je tež wobſboženy.

Tež ženje ſ myſlow njeſhubcze
To jene wyſche wſcheho,
So jeho khleb ſej žadacze,
A žiwe žórla jeho.

Ach, płaczo hlejce k njebjekam,
Wſchēm pokutnym je wutrobam
Boh' ruka wotanknjena.

Esó starej' skófcze wostajcze,
 Niz dželi naß wot njeho,
 A wobtnježicž so dawajcze
 Wot mēra Knjesoweho.

Cziž' wschitko seniske wot kebje,
 Knjes potom twoje sbože je
 A twoja pycha, króna.

Hdnyž morjo tebje pomjeta,
 Czi s nawalnosću hrosy,
 Dha je twój schit a kótwiza,
 Ty wostanješch we Božy;
 Wón hwěczi w nozach schiža czi,
 Twój je mēr stajny we bitwi
 A njeda tebi padnyč.

Hdnyž jeho Duch cze wonowi,
 Esó w twojej duschi hori,
 Dha tež by w sbóžnej radosći,
 Saczrunje smjercz cze mori.
 Se Jesuž wschał twój pscheczel jow,
 Dha njemže njepscheczel a row
 Cze s jeho ruki storchnyč.

Dha žiwny by, niz pał wjaz' ty,
 Knjes žiwjenje je twoje,
 Twój mēr a pokoj wobstajny
 A požadanje twoje.
 Dha nihdy njejsy lutki sam,
 Esy jeho luby tu a tam
 A do wěcnošcze sbóžny.

Suriy Brósf.

Byrkwine lěto.

Wjes tym, so so „hwětné lěto“ přenjeho januara sapočina, ma „zyrkwine lěto“, kaž je w běhu roswiwanja nascheje schescziansteje zyrkwje nastalo a so tež wot nascheje ewangelskeje zyrkwje džerži, hwój spoczał přenju njedželu adventa. Zyrkwine lěto do dweju dželow rozpaduje; tón jedyn so hwjedženiska, drugi hwjedženiska položza mjenuje. W přenjej, w hwjedženiskej položzy, so nam stawina nascheho sboža psched woczi staja, so bychmy se snawali wulke skutki Bože, cłowjelow sbóžnych sczinicž. Wjes hwjedženiska položza pał ma nam žiwjenje w sbožu pschedstajecž, so bychmy so nawuczowali skutki czinicž, kotrež so Bohu spodobne. Tak chze naß žyłe zyrkwine lěto pschezo s nowa napominacž: „Lubujmy jeho, dofelž je wón naß předy lubował!“

Swjedženiska položza zyrkwineho lěta so wokolo tšjoch hłownych hwjedzenjow rjaduje: hodowneho hwjedzenja jako hwjedzenja Boha Wótza, jutrowneho hwjedzenja jako hwjedzenja Božeho Ssyna, a hwjatowneho hwjedzenja jako hwjedzenja Swjateho Duchu. A kaž ma kóžde hlónzo hwójich trabantow, malnych a wulkich hwěšdow, kiž wokolo hlónza běža, tak tež kóždy tšchle tšjoch hwjedzenjow se hwójimi pschewodžerjami k nam pschikhadža.

Sapoczał hodowneho czaša cžini adventski czaš, kónz epifaniski czaš, a woprjedž steja hodny. Advent reka tak wjele kaž „pschikhadjenje“, mjenujzž Chrystušowe pschikhadjenje. Tele Knjesowe pschikhadjenje dženska psches schtyri njedžele, tak mjenowane adventske njedžele, hwjedzeny, dofelž stara schescziansta zyrkej tónle hwjedžen Jesušoweho pschikhadjenja na semju na schtwore waschnje pschihotowasche a cłowjelan po jeho wschelakorych bokach a wosnamjenjach blifko položzi. Wona wo Jesušowym pschikhadjenju w sjewjenju stareho hluba rěčesche, potom wo jeho přjedomniku, Janu schczeniku, dale wo jeho cžahu do Serusalema njedželu Pal-

maruma a skónčnje wo jeho pschikhadjenju k poslednjemu hwjedzenju, hwđicž žiwnych a mornych. S dobom dhrbjachu tele schtyri adventske njedžele tež dopomnicž na schtyri tšhaz lět, kotrež dhrbjesche israelski lud na sjewjenje hwójeho Sbožnika cžafacž.

Hłowny hwjedžen, hodny, tež Boži dženi mjenowany, so kóžde lěto na samšnym dnju, 25. dezembra, hwjedczi. Tež nasche hwětné „nowe lěto“ k hodownemu wotrješu hluscha. Na tšhle 8. dnju po hodžoch bu džeczatko wobřesane a dosta mjeno Jesuž. Potom pschikhadže Epifanias, to reka sjewjenje, hwjedžen tšjoch kralow 6. januara, hdžež mudri s ranišeho kraja pschikhadžechu a Chrystuš so tež pohanam jako Sbožnik sjewi, potajkim hodowny hwjedžen pohanow. A naposledku do hodowneho wotrješa hluscheje 2—6 njedžel po tšjoch kralow hluscheja, kotrychž cžifžo wot jutrowneho hwjedzenja wotwišuje.

Pschikhadu nětk tši njedžele, wot kotrychž naß přenjej dwe se hwójim mjenom hižom dopominatej, so jutram napschecziwo džemy: njedžela Septuagesima, to reka hřdomdžesaty, a njedžela Sexagesima, to reka, schesczdesaty dženi do jutrow, a njedžela Estomih, to reka: Budž mi! Wotdželenje se hwjateho pišma, kotrež so tule njedželu w starej zyrkwi pschedcžita, so mjenujzž sapocža se hlówami 31. psalma: „Budž mi hlina skala a twjerdy hród, so by mje schowal!“ Ssrjeda po njedželi Estomih reka kasna abo popjelna sřjeda a je sapoczał póstneho czaša, w kotrymž ma so schesczianstje posczič, to reka, so hwětnych hwjedelow sdalowacž a Jesušowe cžerpjenje a wumrjecze wopomnjecž. Sswoje mjeno ma tale sřjeda wot teho, so bu na nej wěrjazym stareje schescziansteje zyrkwje snamjo schiža na cžolo sczinjene s popjelom a kasami wot lěto předy hwjedzenych palmowych halosow. Schtyrzeczi dnjow póstny czaš wopschija njedželi Inwokavit (to reka: „Wón wola so“ po 15. schtucžy 91. psalma: „Wón wola so ke mni, dha chzu jeho wuštšchecž“) a Reminiszere (to reka: „Spomni“ po 6. schtucžy 25. psalma: „Spomni, Knježe, na hwójim smilnosć a na hwójim dobrotu, kotraž byla je wot spoczałka hwěta“), potom přeni pokutny dženi, dale njedželu Okuli (to reka: „Woczi“ po 15. schtucžy 25. psalma: „Mojej woczi hladatej stajnje na teho Knjesa“), njedžela Lätare (to reka: „Wješelcze so!“ po 10. schtucžy 66. stawa knihow Sesajahowych: „Wješelcze so s Serusalemom a sadujcze so na nim wschitž, kotřiz jo lubujcze!“), njedželu Sudika (to reka: „Ssudž!“ po 1. schtucžy 43. psalma: „Ssudž mje, Božo, a wjedž mi moje prawo pschecziwo temu njewjatemu ludu!“) a njedželu Palmarum (to reka: njedžela palmowych halosow po 8. schtucžy 21. stawa pola Mateja: „Druhy pał rubachu halosy wot schtomow a sczelech je na pucž“). Woschje so hwjedczi tydžen do jutrow, tak mjenowany martrowny tydžen, to je tydžen cžwile se selenym schtwórkom, kiž ma hwójim mjeno pał wot seliny, kotraž so k jutrownemu jehnjeczu jedžesche, pał wot sawodneho hlówa tehle dnja s 23. psalma: „Tón Knjes je mój pastyr, na ničim ja nusu njesměju. Wón pašy mje na selenej luzy“, a s cžichim pjakom, hdžež nasch Knjes a Sbožnik sa na schižu wumrje.

Hłowny hwjedžen, jutry, k wopomnjeczu Chrystušoweho horjestacža se smjercze hwjedcizny. Jutry so njewjedcža kóžde lěto na samšnym dnju, wjele bóle njedželu po přenim polnym měšacžku po 21. mērzu (hdžež stej dženi a nóz runej). Wóža potajkim najsažo na 22. mērza, najposdžischo na 25. haprleju (1911 na 16. haprleju, 1912 na 7. haprleju, 1913 na 23. mērza atd.) padnyč. Kaž jutry, tak so potom tež Bože spěcže a hwjatki hibatej. Schtyrzeczi dnjow dolho jutrowna hwjedelocž po jutrach hluscheje saklinczi. To nam mjena dalschich njedželow pokazu: njedžela Quasimodogeneti (to reka: jako nětk narodženi po 2. schtucžy 2. stawa 1. lista Petra: „A požadajcze to rosomne cžiste mloko hlówa Božeho jako nětk narodžene džeczatka, so bychcze wot njeho pschibjerali“). Na teje njedželi buch w starych cžafach

paczeńske džěczi tehodla konfirmowane. Potom njeđzela Misericordias Domini (to rěka: „Dobroty teho Knjesa“ po 5. shtucžy 33. psalma: „Semja je počna dobroty teho Knjesa“), njeđzela Jubilate (to rěka: „Wyštajće!“ po 1. a 2. shtucžy 66. psalma: „Wyštajće Bohu wschitke kraje; spěwajće k čžesczi jeho mjena, chwalcze jeho krańje; prajće k Bohu: Kať džiwne řu twoje řutki!“), njeđzela Kantate (to rěka: „Spěwajće“ po 1. shtucžy 98. psalma: „Spěwajće temu Knjesej nowy řherlusch, řschetož wón čžini džiwny!“) a njeđzela Rogate (to rěka: „Řroschće!“ po 7. shtucžy 7. řtawa řčženja Mattheja: „Řroschće, a wam budže date!“). Řbnž jutrowneho wokřeřa je řwjedžen Božeho řpěčža, řchtwórtk po njeđželi Rogate abo 40 dnjom po jutrach.

Wot Božeho řpěčža hač do řwjatkow mařch 10 dnjom, čžař, w kotrymž Knjesowi wučžobniřy w řerusalemje čžafachu, doniž njebu čžař dopjelniřeny a džiw řwjatkow řo řta. Do tehole čžařa njeđzela Exaudi (to rěka: „Wuřlyř!“ po 7. shtucžy 27. psalma: „Knježe, řlyřch mój hłóř, hdyž ja wočam!“). řswjatki řu řwjedžen wulečža řwjateho Ducha. Řbnž řwjatkowneho wokřeřa je řwjedžen řwjateje Trojicy, na kotrymž řo řutki trojeničkeho Boha hody, jutry a řwjatki hiřčže řas k čžesczi Božej řepřchimaju.

Druha, řjesřwjedženřka položža řyrřwneho řeta wopřchima njeđžele po řwjatej Trojicy, 22. hač do 27. po řičžbje, po tym, řať jutry padnu. Do teho čžařa je ewangelska řyrřej řti wažne řwjedženje položža: řniřowy džafny řwjedžen, řermušchny a řreformaziřki řwjedžen. Řbnž řyrřwneho řeta wuklincža řhutnje a řwjatocžnje ř pokutnym dnjom a ře řwjedženjom k wopomničžu nařchich řemřjetych.

Kapleř, f.

Wubudženje k řwjecženju njeđžele.

Na wobkěđžbowanje řeczeje řasnje bu blidarřki miřchtr řriedhofer we řildenburgu na řpodžiwne wařchnje dopomniřeny. řriedhofer řěřche muř, řiž ře řerje řmyřlenny a kotryž řebi ře řwojim řadžerženjom řamu řhwalbu doby. Wón řěřche řať řerje řilny řaž řež wuřtořny džělaczeř, řěřche řorjadnje řiwny, njeřyřařche řwoje rořwjeřelenje w řorčžmach, ale domach pola řych řwojich; řschetož wón řwoju mandželsku ř wutrobu lubowařche a hdyž móžesche ř nej a ře řwojimi džěcžimi hromadže hycž, řěřche to řemu řřche wřcho druhe wjeřele. Řřchi tym řěřche nawiřchecžiwno řoždemu řschecželny, řo ře wot řwojich řnathy řubowany a čžescženy, njeř řež řeřesche ředny abo druhi řadanie, řo řyrřjal bóle do towarřstwa hycž. řeno řa Boha řěřche řeho wutroba řymna. řchtož řemu na řolu narořče a řchtož řemu řeho džělo řschinjeře, to řwojej řilnořčzi a mudrořčzi řschizpowařche; na teho řať, řiž k džělu řohnowanje a radženje dawa, řebi njeřyřlesche, hdyž by nuřne bylo, řemu džaf a řhwalbu woprowačž. řať wón řež njeđželu niž k Božej čžesczi a řpodobanju, ale po řwojej myřli a k řwojej řlužbje nałožowařche. ř hdyž by řež řeno řwoju džělařnju wuřjedžicž čžyřl, njeđžela by řemu k temu řlužicž řyrřjala; druřdy řyķe dopořdnje řěblowařche a džělařche. řajke nawučženje řěřche ř zuřby řobu domoj řschinjeřl a řať to řiřom 5 řet dołho čžinił. řuž řemu řon, wo kotrehož řasnje řo řať mało řararřche, řpodžiwneho pokutneho řredarja řóřla. řako řěřche řunu řařbo njeđžela a řriedhofer po řwucženym wařchnju we řwojej džělařni řkutkowařche, řary řrořchē ře řněřbēřym: wlořami řařtupi. Wón řěřche řemu njeřnathy. řo řať řěřche we wulkim hubjenřtwje, řrajachu řemu ře rořtorhane řapy, kotrež řeho řuche čžělo řschifřywachu, a ře řolazej ruřy, kotrež wo řeho čžerřjenju řwědcžachu. řon řarž

teho miřchtra pořtrowi a řapocža ř jařnym, hdyž řež řřchepotazym hłóřom řpěwacž:

Řať je Bóh řara dobročiwny!
řchto njeřnuty mořl řawořtačž
ř řa řoh' darow wřchēdne džiwny
řom' winořthy džaf nočžył dacž?
Řē! řať mje Bóža lubořčž řhřēje,
řhzu řtajnje ř džafom wopomničž;
Bóh řenje řapomnił mje njeje,
řuž řež řoh' nočžu řapomničž.

řriedhofer řěřche poł hnuty a řo džiwajo na njeho pořluchał. řa to řo řemu najeřčž a nawičž da a řemu mały řjenjeřny dar wudžěli. řapohlad teho wbořeho, do rořtorhany řapy wodže teho muřa řať to řhwalenje Božej dobročiwnořčže ře řta, řiž by po řeho myřli řyrřjal řaťořčicž, řěřche řa řriedhoferu řahorjenje, kotrež řeho řamjenřnu wutrobu řmjeřčzi. Wón řebi řwoje řpěwarřke wřa, řo by řon řherlusch řebi řschecžital, ř kotrehož řěřche řon řarž řrēnju řchucžlu řpěwał, a řaťo k 4. shtucžy řschinēdže: „řa nočžył řlužicž řařkom' Bohu? Mořl řeho hnadu njewidžicž?“ řyřly rořlacža po řeho řizomaj řěžachu a w nim hłóř řraji: „řaj, řaj. řa budu řeho wot nēřka čžescžicž. řołho dořčž řym w njeřudrořčzi na njeho řabył; teho řať řyrři nēřko řonž hycž. řdyž móže řary, řubjeny řrořchēř wo řeho dobročiwnořčzi řpěwacž, o řať wjele bóle řyrřju to řa řako řtrowy, řamožity, řbožowny mandželski a nan řwój řot k řeho řhwalbje wotewricž!“ ř řo řěřche řemu ř tym rořřudženjom řež řhutnořčž, wón ř tym pořařa, řo nēřko řobotu wječřor niž řeno řa řon džēř, ale řež řa njeđželu řwjatof čžiniřesche a řorjadnje ře miřchi řhodžesche. řaj, bóřly řemu ř tym hiřčče dořčž njebē, řeno w řyrřwi Bože řłowo řlyřchecž: wón Božemu řłowu řež we řwojim domje bohacže hdylicž da a ř tym hałle řrawje řucž nařtupi, na kotrymž móžesche řemu řon řnjes řwoje řbože a řohnowanje pořařacž.

Wřchelake ř bliska a ř daloka.

— řaňdženu njeđželu řwjeczesche řnjes řicžka ře řwojim lubym řerbřkim towarřstwom „řipu“ jubilej; řěřche to jubilej řeho 30 řetneho řobuřtawřstwa a ř dobom řeho 16 řetneho řschēřhdyřtwa. řnjes řarať řólcž řemu w njenje towarřstwa řjany dar řschepoda a řemu towarřtrowy džaf řa řeho řwērne, řpřožniwe a woporniwe řkutkowanje wupraji.

— řibliřki řucžnił na řeto 1911 řo čžiščēři a budže w řrawym čžařu hotowy, řo by řucž namakał do nařchich řerbřkich domow. řeřtajak ře řon řschecželnje řnjes řarať řrōřak w řudnyřchinku.

Ř rořpominanju.

Řóžde řacže njeř řebi řa řřchichod řmyřli a řajawki řalutuje.

řžělena radořčž je řdwořena radořčž, džělena bolosčž řať řeno položčžna bolosčž.

„řombaj Bóh“ njeje řenož pola řnjesow duchownych, ale řež we wřchēch řschēdawarřnjach „řerb. řowin“ na wřach a w řudnyřchiny dořtačž. řa řchtwórcž řeta řlacži wón 40 řp., řenotliwe čžiřla řo řa 4 řp. řschēdawaju.